

naaet, kan man altid haabe paa, at bedre Resultater kunne opnaas senere.

Madjen-Mygdal: Jeg ønsker blot at gøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af det Vædringsforslag, som Udvalgets Mindretal har stillet under Nr. 39, og som gaar ud paa, at 2det Afsnit af Lovforslaget skal udgaa. Hvorledes min og mine Meningsfællers Stilling til Hartkornskatten er, anser jeg det i Øjeblikket for aldeles overflødig at komme ind paa; det vil jo være det ærede Ting tiltrækkelig bekendt fra mange tidligere Forhandlinger, at vi anse Hartkornskattningen for uretfærdig, idet den nemlig efter vor Formening ikke staa i noget virkelig Forhold til Statteevnen. Som Følge deraf have vi jo gentagne Gange gjort Forsøg paa enten helt eller til Dels at komme bort fra Hartkornskattningen, at faa den indskrænket eller i alt Fald faa den fiksset. Nu skal jeg villig erkende, at dersom man indfører den Bygningskyld, her er nævnt, vilde det for visse Kommuner, navnlig for enkelte i Nærheden af Kjøbenhavn, bidrage til at formindste Hartkornskatten. Men for de allerfleste Kommuner i Landet vilde Birkningen være saa ubetydelig, at det næsten ikke var værd at tale om. Og dernæst vil jeg sige, at hvis Bygningskylden bidrog til at formindste Hartkornskatten og samtidig var en retfærdigere Skat, ja saa vilde jeg ubetinget stemme derfor; men det er det, jeg ikke kan se, at den er. Man vil paa en Maade afløse en uretfærdig Skat ved at indføre en ny uretfærdig Skat, idet denne Skat paa Bygningerne heller ikke kan komme til at staa i et retfærdigt Forhold til Statteevnen. Det er vor Grund til at foreslaa, at 2det Afsnit af Lovforslaget skal udgaa, idet det forekommer os, at man der gaar den modsatte Vej af den, der bør følges, naar der er Tale om Lettelse af Hartkornskatten. Naar man desuden vil lægge Mærke til Indholdet af §§ 31 og 32, vil man se, at der ved Bygningskylden voldes Kommuneraadene meget stor Ulejlighed, efter mit Skøn til liden Nytte, idet Bygningskylden, som jeg allerede har bemærket, i de allerfleste Kommuner i Landet kun vil have faare lidet at betyde, kun vil gælde enkelte Bygninger. Det er ogsaa en Grund for os til ikke at komme ind paa denne Bygningskyld. Med Hensyn til enkelte Kommuner i Nærheden af Kjøbenhavn og maasse ogsaa i Nærheden af andre større Byer skal jeg villig erkende, at der er ejendommelige Forhold til Stede, og at der derfor maasse kunde være Grund til paa en eller anden Maade at komme dem imøde, og jeg skal videre sige,

at under Forudsætning af, at vi stod foran en virkelig Afgørelse af den kommunale Bestaatning, er det ikke umuligt, at jeg vilde kunne tage særligt Hensyn til disse enkelte Kommuner. I alt Fald vil jeg forbeholde mig min Stilling til dette Spørgsmaal, naar det en Gang kan komme til at foreligge. Med Hensyn til Vædringsforslagene Nr. 41—45 vil jeg gøre opmærksom paa, at det beror paa en Misforstaaelse, naar de staa opførte som stillede af Flertallet. Disse Vædringsforslag ere i Virkeligheden stillede af hele Udvalget paa samme Maade som afskillige af de tidligere Forslag i Betænkningens, saaledes at forstaa, at dersom Mindretallets Forslag forkastes, og Flertallets vedtages, anse ogsaa vi disse Vædringsforslag for Forbedringer af Lovforslaget, og vi kunne derfor under den nævnte Forudsætning tiltræde dem.

Skønt Forslagsstillerne til de Vædringsforslag, der ere stillede af 5 ærede Medlemmer uden for Udvalget, endnu ikke have haft Ordet, vil jeg dog nu, medens jeg har Ordet, bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke har noget at erindre mod dem, men kan tiltræde dem.

Bojzen: Den ærede Ordfører indtalte, at Forslaget om Bygningskyld var et retfærdigt Forslag, og han grundede denne Retfærdighed paa, at de Personer, der er Tale om, benyttede Kommunens Beje og i det hele benyttede Kommunens Goder, og at de derfor ogsaa bør deltage i Kommunens Udgifter. Jeg skal drage en Konsekvens deraf. Det undrer mig nemlig, at den ærede Ordfører kan finde dette Forslag retfærdigt, fordi jeg finder, at de konservative Interesser netop maatte rejse sig imod et saadan Forslag. Vi have som bekendt en hel Del Ejendomme, der ere tiendefri. Gerne af disse tiendefrie Ejendomme benyttede Kirkerne Goder lige saa godt som de, der svare Tiende. Konsekvensen af det, som den ærede Ordfører anførte, maatte jo være, at man med et Pennestrøg kunde lægge Tiende paa dem, der hidtil have været tiendefri, begrundende det paa den samme Maade, nemlig at de have Del i Goderne og derfor ogsaa maa tage Del i Udgifterne. Det forekommer mig, at de konservative Interesser netop altid have forsvaret, at man ikke saadan havde Ret til at lægge Grundbyrder der, hvor de ikke havde været før. Den Gang, den ny Matrikel blev indført her i Landet, var man meget ængstelig for at forhøje Hartkornskatten, saaledes at hvor Takstationer havde vist, at Ejendommen var betydelig bedre og altsaa kunde tilkomme et større Hartkorn, tog man alle ældre Statter